

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a J & H Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hartai Árpád ügyvéd) által képviselt felperesek, a dr. Ádám Attila ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indult perében, a Fővárosi Bíróság 2011. február 1. napján kelt 23.P.28.127/2010/3. számú ítélete ellen, a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a 161.800 (egyszázhatvanegyezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében 3.647.328 forint tőke és ennek 2004. augusztus 6. napjától járó törvényes kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 339. §-a és a 315. §-a alapján. Állítása szerint az alperes a lízingtárgyat a felek szerződésének megszűnését követően - az általa felkért igazságügyi szakértői véleményre tekintettel - lényegesen alacsonyabb áron értékesítette annak valós forgalmi értékénél.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 950.000 forint tőkét és ennek 2004. augusztus 6. napjától december 31-ig a költségvetési törvény szerinti, 2005. január 1-jétől a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, a

Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalának 23.965 forintot és külön felhívásra a Magyar Állam javára a le nem rótt 324.000 forint eljárási illetékből 57.000 forintot, míg 267.000 forintot a Magyar Állam visel. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 forint perköltséget. A bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasította. Az ítélet indokolása szerint - figyelemmel a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő véleményére - megállapítható, hogy az alperesi szakértő a tehergépkocsi vonatkozásában azonos alapon kétszeri értékcsökkenést számított fel, így a tehergépkocsi és pótkocsi együttes visszavételi ára nettó 4.600.000 forint helyett nettó 4.850.000 forint, ezért a különbözetként jelentkező 250.000 forint a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján megilleti a felperest. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint - utalással a lízingszerződéshez kapcsolódó ÁSZF 10.5. pontjára - az alperestől nem volt elvárható, hogy olyan magasabb vételáron kísérelje meg a lízingtárgy értékesítését, ami lényegesen megnehezíti az ügyletkötést, késlelteti az elszámolás szerinti kifizetések teljesítését. A bíróság által kirendelt szakértő a tehergépkocsi és pótkocsi tekintetében a vételárat 5.820.000 forintban határozta meg, amely 20%-kal magasabb a fentiek szerint korrigált 4.850.000 forintos vételárnál. Az ítélet szerint azonban ezen 20%-os eltérés nem jelent akkora aránytalanságot, amely miatt az alacsonyabb áron való értékesítés az alperesi jogelőd részéről jogellenesként minősült volna. Mivel a pótkocsira felszerelt markoló kanál a felperes kizárólagos tulajdonát képezte, ezért annak értékét - 700.000 forintot - az alperes kamatokkal növelten köteles a felperes részére megtéríteni. Az ítélet szerint a jármű bruttó vételárára a felperes nem tarthatott igényt, ugyanis az áfa összeg mindenképpen befizetendő lett volna. Az elsőfokú bíróság a kamat kérdésében a Ptk. 301. §-a alapján, míg a perköltség tárgyában a felperes 17,6%-os mértékű pernyertességére figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben az alperest további 2.697.328 forint tőke és ennek 2004. augusztus 6. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a számításait a gépjármű 4.600.000 forintos vételárából, valamint a kirendelt szakértő véleményében meghatározott 5.820.000 forint forgalmi értékből indult ki. Továbbra is fenntartotta álláspontját, miszerint az alperes felelős az általa alkalmazott szakértő hibás teljesítéséért a Ptk. 315. §-a alapján. Kiemelte, hogy az alperesi szakértő mint az alperes teljesítési segédje a perbeli gépjárművet - amelyen rajta volt daru és a markoló kanál is - megvizsgálta és ezzel együtt állapította meg a szerelvény forgalmi értékét 4.600.000 forintban. Tehát a kanál értékét 700.000 forintban figyelembe véve az alperesi szakértő a szerelvényt önmagában mindösszesen 3.900.000 forintra értékelte. A bíróság által kirendelt szakértő véleménye szerinti 5.820.000 forint forgalmi értékhez viszonyítva a tényleges eladási ár 33%-kal kevesebb volt a valós forgalmi értéknél. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévedett számítása során, amikor annak ellenére, hogy a tényleges eladási ár 4.600.000 forint volt, eladási árként 4.850.000 forintról tesz említést. Mindezen számadatok alapján a reális forgalmi érték, valamint az alperes által megállapított érték között lényeges eltérés áll fenn.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a jelen ügyben az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételek 10.5. pontja, miszerint a lízingbeadó a lízingtárgyat az általa meghatározott áron értékesítheti a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen, ugyanis lehetőség ad arra, hogy az alperes egyoldalúan határozza meg a lízingtárgy értékesítési árát. Ezért ezen szerződéses kikötés érvénytelen. Ez a körülmény azonban a felperes keresetének teljesítéséhez önmagában nem vezethetett.

A Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Ezen jogszabályhely alapján a kártérítés címén történő marasztaláshoz nem elegendő a jogellenes magatartás tanúsítása, a felróhatóság megállapítása, hanem szükséges a kár bekövetkeztének bizonyítása is.

A Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy kára származott abból, hogy az alperes a lízingtárgyat a perben kirendelt szakértő által meghatározott forgalmi érték alatti áron értékesítette. A szakértők a forgalmi értéket adott, előre meghatározott szempontok alapján - elvi szinten - határozzák meg. A felperes kára azonban nem a jármű vételára és az elvi forgalmi érték közötti különbségben jelentkezhet, hanem abban az elmaradt vagyoni előnyben, amely az alperes által kikötött, és az egyébként az értékesítés során elérhető vételár között mutatkozik. Arra azonban nem merült fel peradat, hogy a lízingtárgy értékesítésének időpontjában a hasonló típusú és hasonló műszaki állapotú járművek valójában milyen vételáron kerültek értékesítésre. A jelen perben a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az alperes által alkalmazott vételárnál az adott időben magasabb értéken lehetett volna értékesíteni a járművet. Erre azonban még előadást sem tett. Tekintettel arra, hogy a felperes kára nem került bizonyításra, így a Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában a fellebbezésben foglaltak teljesítésére nem látott lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletnek nem fellebbezett rendelkezését nem érintette, fellebbezett részét pedig a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, a fenti indokolásbeli módosítással helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapított meg. Az így megállapított munkadíjat a (6) bekezdés alapján - figyelemmel az alperesi képviselő által kifejtett tényleges tevékenységre - mérsékelte.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

, 2011. október 6.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.

előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hitelül: